

Otte og halvtredstindstyvende Møde.

Fredagen den 18de April Kl. 1¹/₂.

Efterat Protokollen for det forrige Møde var bleven oplæst og vedtagen, yttrede

Formanden: Her er ikke et til at tage Beslutning tilstrækkeligt Antal Medlemmer tilstede i Salen, og da jeg i dette Tilfælde ikke finder det rigtigt at begynde en Forhandling, skal jeg ikke gaa til de paa Dagsordenen opførte Sager, men bestemme det næste Møde til Mandag Kl. 1¹/₂, idet jeg haaber, at de Forhindringer, der til Beslagelse for Andre, holde saa mange Medlemmer borte, da ville være hævede.

Dagsordenen for Mødet paa Mandag vil være den samme som for idag, nemlig:

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Besætningen af indenlandskt Roesukker.

2) Tredste Behandling af:

Forslag til Lov om Valgene til Lagtinget.

Mødet hævet Kl. 2¹/₄.

Ni og halvtredstindstyvende Møde.

Mandagen den 21de April Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Udenrigsministeriet har jeg modtaget Exemplarer af en af Ministeriet paa Grossererforeningens Omkostninger forfattet trykt Samling af Aarsberetninger fra de danske Konsuler i Udlandet for Aaret 1871. Nogle Exemplarer ville tilligemed Ministeriets Skrivelse blive fremlagte i Læsesalen, og ærede Medlemmer, der maatte ønske selv at komme i Besiddelse af Exemplarer, ville derom kunne henvende sig i Bureauet, hvorfra Udleveringen vil ske.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Besætningen af indenlandskt Roesukker“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Spalte 1102.)

Intet Vædringsforslag var færdigt; Lovforslagets Paragrafer fattes under Forhandling.

N. P. Hansen: Da der ikke foreligger noget Vædringsforslag til nærværende Sag, haaber jeg, at den høitagtede Formand vil tillade mig i al Korthed at omtale Sagen i dens Almindelighed. Jeg skal da nærmest tillade mig at henvise til det lille trykte Skrift, som findes omdelt paa Pladsene, hvis Forsfatter erklærer, at han aldeles ikke personligt er interesseret i Sagen, men at han desuagtet har fulgt denne Sags Udvikling i Europas øvrige Lande med en ikke ringe Opmærksomhed. Støttende sig til disse Erfaringer, er det, at han her igjennem dette Skrift gjør sig til Tolk for de Anstuelser, der nylig ere udtalte af adskillige af Thingets ærede Medlemmer ved Sagens 1ste Behandling, nemlig om en Moderation i Besætningen i det Mindste for en indskrænket Tid, medens Prøveforsøgene udvilde sig. Disse Prøveforsøg indskrænke sig, forsaavidt jeg har opfattet det rigtigt, til to Hovedfabriker her i Landet. Den vigtigste Betingelse for disse Fabrikers Virksomhed er den, at Raamaterialet kommer tilstede og det i tilstrækkelig Mængde. Disse Betingelser findes jo ogsaa optagne i selve Lovforslaget under § 12, hvor det hedder: „Sagen Anmeldelse om en Drifts Begyndelse modtages, som ikke gaar ud paa Bearbejdelsen af mindst 5,000 Tdr. Røer i fortløbende Drift“. Af de Meddelelser, der ere fremlagte her i Thinget, fremgaar det, at Udlandets forskellige Fabriker have haft store Besværigheder at kæmpe med ved deres første Anlæggelse, og at mange af dem have set sig nødsagede til selv at maatte producere Raastoffer, dels ved at kjøbe, dels ved at leie eller paa anden Maade ved Alford at erhverve Jord, men derved kommer jo saavel Raastofproduktionen som Fabriksvirksomheden for Størstedelen til at hvile paa enkelte Hænder, hvorimod det forekommer mig, at man for vort Agerbrugs Vedkommende mere maatte anspore til, at der blev gjort Forsøg paa at indvinde de samme Fordele for os, som allerede forlængst ere komne Udlandets Agerbrug til Gode, Noget, hvortil der under den nærværende Situation forekommer mig at maatte være særlig Opfordring, idet Tanken jo allerede nu i høi Grad er henvendt paa Arbejderklassens Viltkaar, og Dyrkningen af Sukkerroer her i Landet vilde yde denne Klasse af Samfundet en stor Del Bessjæftigelse og formentlig ogsaa en større Indtægt og et større Udbytte. Sukkerroedyrkningen vilde give de Arbejdere, som ikke eie og ikke kunne komme i Besiddelse af Jord, en